

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ nhật, ngày 14/05/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG IV: LÝ CỦA NHÂN QUẢ” (PHẦN HAI)

Hòa Thượng nói: **“Tinh thần của Bồ Tát Đạo và Phật pháp Đại Thừa là rộng tu cúng dường, rộng độ chúng sanh. Trên “Kinh Kim Cang”, Phật nói: “Ta đều muốn chúng sanh vào được Niết Bàn mà được diệt độ”.** Phật tận tâm tận lực giúp chúng sanh vào được Niết Bàn để được diệt độ. Đối tượng của Bồ Tát Đạo và Phật pháp Đại Thừa là tất cả chúng sanh. Các Ngài lấy chúng sanh làm trung tâm, toàn tâm toàn lực giúp chúng sanh phá mê, khai ngộ, lia khổ được vui.

Một đứa trẻ không ngoan là do chúng chưa được dạy nên chúng chưa phân biệt được đúng sai. Khi một đứa trẻ được dạy thì chúng sẽ nhận ra đúng sai, phải trái đây chính là giác ngộ. Chúng sanh và Phật chỉ khác biệt ở chỗ mê và ngộ. Phật thì ngộ, còn chúng sanh thì mê lầm. Chúng sanh mê lầm nên không phân biệt được phải quấy, tốt xấu. Chúng ta cũng đã được người khác khuyên rất nhiều lần nhưng chúng ta không nghe vì chúng ta đang mê lầm.

Hòa Thượng nói: **“Chúng sanh đang mê thì Phật Bồ Tát giúp chúng sanh phá trừ hết mê lầm. Chúng sanh chưa giác ngộ thì Phật Bồ Tát giúp chúng sanh đạt đến giác ngộ một cách viên mãn. Các Ngài giúp chúng sanh đạt đến giác ngộ viên mãn chính là giúp họ thành Phật”.** Đây là lòng từ bi rộng lớn của Phật. Phật dụng tâm muốn chúng sanh giác ngộ được giống như Phật. Chúng ta học Phật thì chúng ta phải dụng tâm như Phật, chúng ta phải dụng tâm hoàn toàn hy sinh phụng hiến vì chúng sanh. Chúng sanh chưa biết hiếu thảo, chưa biết tôn sư, chưa biết bố thí thì chúng ta làm ra tấm gương để họ nhìn thấy. Chúng sanh lười biếng thì chúng ta làm ra tấm gương siêng năng, chúng sanh sợ chết thì chúng ta làm ra tấm gương dũng mãnh, tinh tấn. Chúng sanh đang làm ác thì chúng ta giúp họ quay đầu, họ đang làm thiện thì chúng ta giúp họ làm thiện để tốt hơn. Chúng ta phải giúp đỡ chúng sanh trên mọi phương diện. Đây chính là chúng ta giúp chúng sanh phá mê, khai ngộ, lia khổ, được vui. Không phải chúng ta ở trong niệm Phật đường, ở trên giảng đường thì chúng ta mới có thể giúp chúng sanh, chúng ta làm ra tấm gương trong đời sống chính là chúng ta giúp chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta quy nạp những điều Phật dạy chúng ta trong hai chữ đó là “cải tâm”.** “Cải tâm” là thay đổi tâm. Tâm chúng ta nhỏ hẹp thì chúng ta phải mở rộng tâm. Chúng ta mở được tâm thì chúng ta sẽ không còn chướng ngại, chúng ta sẽ nhìn thấy rất nhiều việc cần làm để lợi ích chúng sanh. Khi chúng ta mở được tâm rồi thì chúng ta sẽ nhận thấy tâm chúng ta có thừa mà sức chúng ta không có đủ. Hiện tại,

có những người sức có thừa nhưng tâm thì không có đủ. Nếu tôi có được sức khỏe như trước kia, tôi sẽ có thể lái xe đi liên tục trong 12 tiếng để đến các nơi làm việc lợi ích cho chúng sanh. Chúng ta chắc chắn sẽ đến ngày chúng ta mắt mờ, tai điếc, chân run cho nên chúng ta phải mau chóng mở rộng tâm của chính mình.

Hòa Thượng nói: **“Như thế nào là tâm Phật, như thế nào là tâm phàm phu? Chúng ta làm thế nào để chuyển đổi tâm phàm phu thành tâm của Phật Bồ Tát? Chúng ta không hiểu rõ đạo lý thì chúng ta không thể chân thật làm được. Nếu chúng ta hiểu sai thì chúng ta sẽ dẫn đạo sai chúng sanh, đây là tội đọa A Tỳ Địa ngục. Đây là việc Phật Bồ Tát không bao giờ muốn nhìn thấy! Cho nên người gánh vác trách nhiệm giáo học nhất định phải chăm chỉ, nỗ lực khắc phục tập khí của chính mình”**. Mọi người biết chúng ta là người học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền, nếu chúng ta không dũng mãnh, tinh tấn thì chúng ta sẽ làm ra tấm gương xấu, chúng ta sẽ dẫn đạo sai chúng sanh. Trong **“Kinh Kim Cang”** Phật nói: **“Ta đều muốn chúng sanh vào được Niết Bàn mà được diệt độ”**. Phật không muốn bất cứ chúng sanh nào phải đọa lạc.

Hòa Thượng nhắc: **“Chúng ta là người gánh vác trách nhiệm giáo học nên chúng ta nhất định phải chăm chỉ, nỗ lực khắc phục tập khí của chính mình”**. Người thế gian nói: **“Người là trượng phu, ta không là trượng phu sao! Người là Phật Bồ Tát thì ta cũng là Phật Bồ Tát”**. Điều này giống như, trên đường chạy đua Maraton, cho dù chúng ta là người chạy cuối cùng thì mình cũng phải là người hoàn thành đường chạy của mình.

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp và thế pháp là một chứ không phải là hai. Chúng ta dùng tâm của Phật Bồ Tát mà bước vào thế gian thì thế gian pháp cũng chính là Phật pháp, không có một pháp nào mà không phải Phật pháp. Chúng ta dùng tâm phàm phu mà bước vào Phật pháp thì Phật pháp cũng biến thành thế gian pháp”**. Chúng ta có tâm bố thí, cúng dường, tặng cho thì nơi nơi chúng ta đều có thể bố thí, cúng dường, tặng cho. Chúng ta dùng tâm tự tư, ích kỷ thì chúng ta nơi nơi chúng ta đều không thể cho đi.

Hòa Thượng nói: **“Thế pháp hay Phật pháp tuyệt nhiên không phải khác nhau ở nơi hình tướng mà ở nơi tâm của mỗi người”**. Nhà Phật nói: **“Tâm tịnh thì cõi Phật tịnh”**. Tâm tịnh thì tương ứng với cõi tịnh. Tâm Phật thì tương ứng với Phật. Tâm chúng sanh vĩnh viễn không tương ứng với tâm Phật mà tương ứng với tâm chúng sanh. Chúng ta muốn thoát khỏi sáu cõi thì chúng ta phải thay đổi tâm phàm phu.

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp ở thế gian không làm hại thế gian pháp. Phật pháp ở thế gian chỉ làm tốt cho thế gian. Khi Thế Tôn còn tại thế, khi Ngài giáo hóa chúng sanh, Ngài tuyệt nhiên không yêu cầu họ phải thay đổi phương thức đời sống mà Ngài chỉ giúp họ thay đổi cách thấy, cách nhìn, cách làm của mình, giúp họ chuyển từ đời sống mê tín trở thành đời sống chánh tín, giác ngộ”**. Đây là phương thức Phật giúp chúng sanh phá mê, khai ngộ. Chúng ta cũng có thể làm được như Phật. Chúng ta

chưa thể làm được trọn vẹn 100% giống như Phật nhưng chúng ta làm được vài % thì chúng sanh cũng đã được lợi ích. Chúng sanh không biết hành hiếu, tôn sư, tuân thủ pháp luật thì chúng ta làm và dạy chúng sanh cách làm.

Hòa Thượng nói: **“Phương thức, cách giáo huấn này của Phật rất cao minh, người xưa gọi đây là phương thức trung dung. Phương thức này giúp mọi người từ đời sống của phàm phu chuyển thành đời sống của Bồ Tát. Ngày trước chúng ta mê, hiện tại chúng ta giác. Khi chúng ta mê thì chúng ta khổ, khi chúng ta giác thì chúng ta vui. Khác biệt chính ở ngay chỗ này!”**. Ngày trước, chúng ta dạy học thì bây giờ chúng ta vẫn dạy học nhưng tâm thái dạy của chúng ta hoàn toàn thay đổi. Ngày trước chúng ta chưa biết hy sinh phụng hiến nhưng bây giờ chúng ta biết tận tâm, tận lực hy sinh phụng hiến. Phương thức đời sống của chúng ta không thay đổi chỉ là tâm thái của chúng ta thay đổi.

Nếu chúng ta đi làm 8 tiếng mà chúng ta chỉ chờ cho hết thời gian thì chúng ta sẽ cảm thấy rất mệt mỏi, thời gian trôi rất chậm. Nếu chúng ta làm việc trong sự hoan hỷ thì chúng ta sẽ cảm thấy thời gian 8 tiếng trôi qua rất nhanh. Chúng ta mê thì chúng ta luôn tính thiệt hơn, lời lỗ. Chúng ta giác thì chúng ta sẽ dùng tâm hy sinh phụng hiến làm việc. Nhà Phật thường nói: **“Pháp hỷ xung mãn”**. Nếu chúng ta có **“pháp hỷ xung mãn”** thì chúng ta niệm Phật, nghe pháp, làm việc, trong tất cả phương diện đời sống chúng ta đều an vui. Người giác thì nơi nơi, chốn chốn họ đều cảm thấy vui. Người mê thì nơi nơi, chốn chốn đều cảm thấy bí bách.

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp tuyệt nhiên không yêu cầu chúng ta thay đổi đời sống, thay đổi nghề nghiệp, chức vụ mà chỉ dạy chúng ta thay đổi tâm, thay vì chúng ta dùng tâm phàm phu thì chúng ta dùng tâm của Phật Bồ Tát. Nếu như chúng ta không mang tinh thần này của Phật vào đời mà chúng ta làm tinh thần này bị biến chất thì Phật pháp sẽ dần bị hủy diệt. Chúng ta phải giữ lấy tinh thần này của Phật pháp”**. Từ xưa đến nay, Phật pháp chỉ dạy chúng ta thay đổi cách nghĩ, cách thấy, cách làm chứ không yêu cầu chúng ta thay đổi phương thức đời sống. Nếu chúng ta đang làm nghề gì thì chúng ta vẫn làm nghề đó chỉ cần nghề đó phù hợp Bát Chánh Đạo.

Hòa Thượng nói: **“Trên đề “Kinh Vô Lượng Thọ” nói: “Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng giác”. Đây là căn bản không chỉ của người tu pháp môn Tịnh Độ mà là căn bản mà tất cả người học Phật cần có. Cho dù chúng ta tu hành pháp môn nào thì chúng ta cũng cần đạt đến mục tiêu này, nếu chúng ta rời khỏi mục tiêu này thì đó không phải là Phật pháp”**. Phật pháp đến thế gian chỉ làm tốt cho thế gian. Chúng ta chỉ cần thay đổi tâm thì mọi thứ đã thay đổi. Trước đây, tâm chúng ta tự tư ích kỷ, chỉ vun vén cho mình thì bây giờ chúng ta chỉ toàn tâm toàn lực vì người mà lo nghĩ. Nhiều người phải thay đổi nghề nghiệp liên tục nhưng họ vẫn không thể chọn được nghề nghiệp yêu thích, họ vẫn gặp nhiều chướng ngại mà họ không hiểu tại sao. Họ không

biết rằng khó khăn, chướng ngại chính từ ở nơi tâm mình. Chúng ta chỉ cần thay đổi tâm tự tư ích kỷ thành tâm hy sinh phụng hiến thì mọi việc sẽ hoàn toàn khác.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc, chúng ta dùng tâm của Phật Bồ Tát mà bước vào thế gian thì thế gian pháp cũng chính là Phật pháp. Chúng ta dùng tâm phàm phu để bước vào Phật pháp, vào giáo học của Thánh Hiền thì Phật pháp, giáo học Thánh Hiền cũng biến thành thế gian pháp. Phật dạy chúng ta những điều có thể tóm gọn trong hai chữ là “*cải tâm*”. Có những người tâm nhỏ hẹp đến mức không thể dung chứa được một chiếc kim, một chiếc kim mà họ cũng không dám tặng cho người. Chúng ta phải thay đổi tâm, dần mở rộng dần tâm của mình. Chúng ta mở rộng được tâm thì chúng ta sẽ thấy tâm rộng lớn của chúng ta giống như bầu trời bao la, tràn ngập hoa thơm cỏ lạ. Nếu chúng ta mở rộng được tâm thì đời sống của chúng ta sẽ chân thật hạnh phúc, chân thật an vui!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!